

BUD TIL STINESMINDE

Kører man fra Hadsten ad Randers- Skanderborg-landevej mod nord, dukker landsbyen Nr. Galten op efter ca. 1 km's kørsel.

Først for i byen går Holkjærvej til venstre, og her findes kun to bebyggelser, henholdsvis nr. 3 og 4, "Stinesminde" og "Holkjærgård".

Sidstnævnte kendes af mange for de meget besøgte "Veteranhøstdage", der afholdes hvert andet år, og til dette arrangement inddrages også naboejendommen, hvor der er indrettet et spændende museum i en tidligere staldbygning.

"Stinesminde" var i mange år et selvstændigt, veldrevet landbrug, men er nu lagt ind under "Holkjærgård".

--- --- ---

"Stinesminde", matrikel nr. 15a, Galten, nævnes så vidt vides første gang i 1688 med en Terchel Nielsen som fæster, og derefter følger forskellige ejere på gården, som er en af de højest beliggende i området, hvorfra det smukke landskab kan overskues til alle sider.

Fra "Stinesminde" kan man se, hvornår togene afgår fra banegården i Århus. Det kræver dog, man har en køreplan ved hånden.

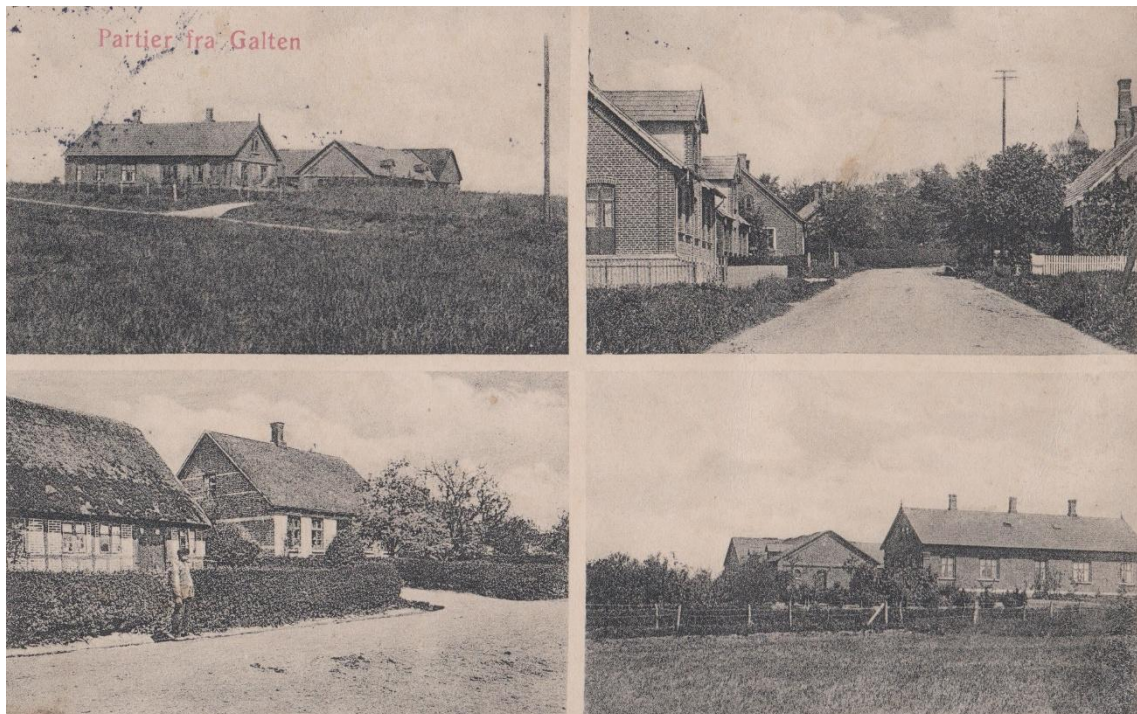
Omkring forrige århundredskifte omtaltes ejendommen som "Niels Madsens Gaard på Galten Mark pr. Hadsten St.", hvilket prospektmaler C. Hansen fra Horsens benyttede på et maleri fra 1886.

I postkortsammenhæng bliver ”Stinesminde” interessant, da Christen Blegvad Jensen fra 1911 ejede gården, og i min samling sidder et velholdt, firedelt postkort fra 1913, hvilket er min ældste forsendelse fra stedet. Netop på den tid søgte Chr. Jensen sig en ny stuepige.

I en hilsen fra 10. marts må han imidlertid beklage overfor frøken Ane Marie Nielsen i Silkeborg, at pladsen er besat.

-Måske den ikke havde passet Dem alligevel, da De skulle være enepige, slutter gårdejeren sin hilsen.

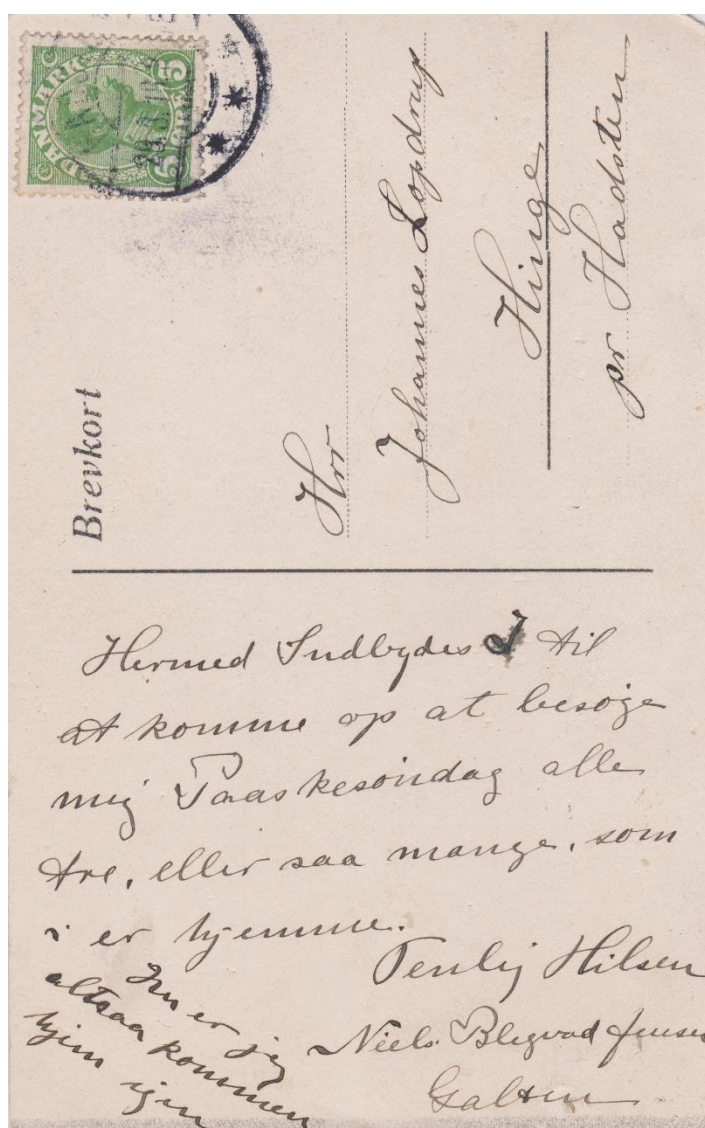

Et par år efter var det sønnen, Niels Blegvad Jensen, som gjorde brug af datidens SMS - postkortet - da han to dage før påske skrev til Johannes Lopdrup i Hinge, at han gerne vil indbyde hele familien - eller så mange, der er hjemme - til et besøg påskesøndag.

Postkortet anvendtes i mange år som et sikkert og hurtigt kommunikationsmiddel i en tid, hvor telefonen endnu ikke var hvermandseje, og mon ikke, det var Niels Blegvad, der fik "Stinesminde" foreviget på postkort?

Hvis den omtalte pige var kommet til "Stinesminde", ville hun være blevet mødt af det fornævnte storslåede syn, for fra gården har man i sandhed milevid udsigt over hele Hadsten og omegn. Udsigt havde et af byens nyansatte postbude også den dag i julen, han første gang på egen hånd nærmede sig "Stinesminde", men måske kneb det lidt med indsigt.

På den tid var Holger Beck ejer af gården, som han havde overtaget efter sin far, Gotfred Beck, der købte den af Blegvad i 1922.

Da reserveposten tog i bryggersdøren, følte han, den var låst, men pludselig erindrede han noget om, at posten måtte lægges i det tomme hundehus, hvis Becks mod forventning ikke var hjemme, så det gjorde han.

Postturen omkring Nr. Galten er stadig lang fra Holkjærvej, og da postbuddet sent om eftermiddagen nåede tilbage til posthuset, blev han mødt af en hændervridende postmester:

-Uha. Den er helt gal oppe hos Holger Beck. Han skælder ud, fordi han ikke har fået Jyllands Posten og sin brevpост i dag...

-Jo, jo, afbrød buddet ivrigt: -Det hele ligger i hundehuset...

-Jamen, så bliver du nødt til at køre der op igen og give Beck en undskyldning, for det ved han jo ikke...

Den gule Renault 4 blev startet op på ny og rullede kort efter i let snefald ind gennem porten til "Stinesminde", hvor gårdejeren stod med korslagte arme ved carporten,

mens posten blev fundet frem fra hundehuset.

-Jeg mente ellers, det var aftalt, at posten kan lægges her, når der ikke er nogen hjemme, brummede postbuddet.

-Det har jeg i så fald glemt, svarede Holger Beck: -Og i øvrigt var vi hjemme. Men en stærk karl som dig kan vel godt finde ud af, at døren binder...

--- --- ---

Nu findes der jo andre bude end postbude - for eksempel bybude.

Det var nemlig den samme rute, bydrengen fra Galten Bageri fulgte i 1940'erne, når han søndag morgen forsynede Gotfred Beck med friske rundstykker, spandauere og overskårne.

Bageriet i Nr. Galten har jeg på et flot, fotografisk postkort fra 1933, tilmed benyttet som såkaldt "Søndagsbrev",

Hilsenen blev skrevet af Benedikte Jensen, som var bydrengens mor.

Bagerdrengen var altid nervøs for mødet med King - schæferhunden - der dengang nidkært vogtede over gården på bakken og som ikke gik af vejen for at nappe et cykelbud i haserne.

Derfor havde drengen gjort det til en vane at have et par tvebakker i lommen, idet disse havde en beroligende virkning på det glubske dyr.

Med bagerposen i kurven på styret trillede han ind gennem porten klokken halv otte, blot for at møde en velfornøjet Gotfred Beck, som havde hunden liggende ved sine fødder.

Gårdejeren hilste på bagermesterens søn, Poul Erik Jensen, for ham var det - hele Hadstens senere navnkundige vognmand, indehaver af Hadsten Turistfart - og klappede schæferen, som rejste ørerne og så helt vennsæl ud.

-Det var små kår dengang i krigsårene - helt små kår, som får nutidens kriser til at virke som det rene tagselvbord, fortalte Poul Erik mig engang og fortsatte:

-Man mødte mennesker, der slog græs i grøftekanten for at få lidt grønt med hjem til kræet, folk samlede klude, gammelt jern og ben for at tjene nogle få ører, og der blev hugget kvas til kakkelovnen. Toiletpapir bestod af iturevne udgaver af Hadsten og Omegns Folkeblad. Rede penge var sjældne, og det kunne hænde, at nogle faldt for fristelsen til at stjæle. Selv i lokalsamfundet... Natten til denne søndag havde hunden på "Stinesminde" pludselig glammet som en gal, og i sovekammeret var fru Kirstine vågnet.

Hun prikkede til Gotfred Beck, som stod op og stak i et par træsko.

Da han kom ud på gårdspladsen, så han ovre i hjørnet ved laden en mand, som havde en halvfylt kornsæk i hænderne.

Der stod fyren bleg og forstenet - skælvende af skræk og trykkede sig mod muren, mens schæferen savlende og snerrende holdt ham i skak.

-Ak, Herre Gud da. Er det dig, bitte Anders, sagde Gotfred Beck og så på sit ur.

-Klokken er jo kun halv fire. Så vil jeg gå på madrassen og tage en omgang mere sammen med Stinne. Du står jo også godt nok sammen med King og kan hvile dig...

--- --- ---

Det var lidt om budtjeneste.

Lad os gå over i fodermertjeneste og slutte af med et ca. 50 år gammelt farvefoto, taget af den mangeårige fodermester på "Stinesminde", min gode ven, Ejvind Nielsen.

På billedet, der næsten er et postkort værdigt, ses den højtbeliggende gård i baggrunden, og lad så Ejvind slutte af som dagens budbringer med en munter erindring fra dengang, det var før:

-Jeg kan fortælle dig mange sjove ting fra årene på "Stinesminde". Ja, der var jo kontrolassistenten, der aflagde besøg hos Holger Beck. Da smuttede en kat i det samme med ind i stalden.

Til assistentens store irritation blev katten ved med at stryge sig spindende op af hans ben, så han viftede den væk flere gange. Da det ikke hjalp, tog han sin kasket af og smækkede til katten med sådan en kraft, at den fløj ind mellem køerne, og så luskede den ud.

Senere gav Else Beck kaffe på verandaen på stuehusets bagside - der har du jo også drukket kaffe, Kurt Villy - og mens man tog plads ved bordet, lagde kontrolassistenten kasketten i et hjørne.

Pludselig - midt i ostemaden - kom katten listende. Jeg synes faktisk, den havde et djævelsk smil om knurhårene, og den sneg sig da også direkte over i hjørnet og pissede i assistentens kasket!

--- --- ---

Ja - sådan er det.

Vi, der samler på julekort med katte og nisser ved det:

Den slags skal man ikke lægge sig ud med...